

Տ. ՎԱՐԴԱՆ ԱԲԵՂԱ ՆԱՎԱՍԱՐԴՅԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ ՄԱՏՈՒՅՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(29 նոյեմբերի 2003 թ.)

*«Նայաստունկ այգոյն հրեղէն պարիսպը և բարձր աշտարակը:
Ոսկեղէն բաժակը և ժիր մալուխակը Նայաստաննայց
Նայր հոգևորք Բարդդողումնու և Թաղէնու:
Բարեխօս լերուք առ Տէր վասն անձանց մերոց»:
(Շարակնոց)*

«Յանուն Տօր և Որդոյ և Հոգոյն Սրբոյ. ամէն»:

Անավասիկ, սիրելիներ, թե ինչպես է շարականագիր Նայրը դիմում Նայաստանում քրիստոնեության լույսը փարածած և քարոզած երկու սուրբ առաքյալներին նվիրված Գրքի շարականում. «Աստվածաստեղծ այգու հրեղէն պարիսպներ և բարձր աշտարակներ: Ոսկեպալ Մարութ շնորհքի բաժակներ և ժիր մալուխակներ: Նայոց հոգևոր հայր Ս. Թաղէնու և Ս. Բարդդողումնու, բարեխոսեցեք Տիրոջ առջև մեզ համար»:

Քրիստոսի ծննդամբ սկսվող թվականության առաջին փարիսպներին, Աստված անսահման սիրտ իբրև արտահայտություն, Տիրոջ Միածին Որդին եկավ ու բնակվեց մեր մեջ՝ դառնալով մեր նման մեկը: Եկավ խոսելու, եկավ ապրելու, եկավ, ի վերջո, ճանապարհի ուղեկից լինելու: Ուղենշեց և Իր անձնագոհ օրինակով հայրենց Աստված գթառաստության անսահմանությունը, պարզ ու հասարակ մարդկանց ընտրեց իբրև Իր խոսքի և Իր ավանդած ճանապարհի վկայողներ և արտահայտողներ, հասարակ և անգամ վախվորած ու երկմըրդող մարդիկ, սակայն արիացան և Աստված օրհնության ներգործումով քաջորեն փակավ-փակավ փարածեցին Քրիստոսի լույս հավաքն իրենց անձերն իսկ նվիրաբերելով և այդ ճանապարհին իրենց իսկ արյան ուժով հաստատելով: Տարածվեցին ու սփռվեցին, և նրանցից երկուսը վիճակվեցին Նայոց աշխարհին: Եկան կյանքի լույս խոսքով հեթանոսության խավարը փարափելու և Նայաստան երկիրը Աստված ողորկելու և իրենց սուրբ նախարարությամբ ավանդեցին հարության շնորհատու պարգևանք փոխանցել հեթանոսներին, ինչն իրականացավ մեր նախնի հայրերի շնորհիվ:

Այսօր, սիրելիներ, երկնավոր Ուսուցչի առաքելությունն իրականացնողների Գրքին է նաև: Եկեղեցու և ժողովրդի պայծառ ապագան իր հզոր կենսատու է, որ թաքնված է ամեն մի կրոնադարած վարդապետ-ուսուցչի մեջ, և մեր այսօրվա Գրքնայնության ամբողջ շքեղության հաղորդողները դուք եք, շատ սիրելի կրոնի ուսուցիչներ: Ձեր բարձրասլաց աղոթքով և համբերատար ջանքերով, ձեր մասնակցությամբ Եկեղեցու սուրբ ու նվիրական գործին, և Քրիստոս այսօր էլ ձեզ է դիմում՝ ասելով. «Երբեք ու երբեք, որևէ պարագայում չըրկարանաք, այլապես ինչով պիտի համեմվի երկիրը հայոց»:

Այսօր դուք, սիրելի ուսուցիչներ, մեր ժողովրդի փարոսը դարձած, ձեր կյանքը համակ լույս դարձրած ազգի ճանապարհով ընծայվում եք Աստուծո՛ւ՝ զինված համբերատարության հույսով, և առավել ապացուցում եք, որ կարող եք ի մի գալով, աղոթքի երգեցողությամբ միացած առաքյալներին՝ վաստակել ձեր առաքելական վարձը, ինչին ճշմարտապես արժանի եք:

Քրիստոնեությունը, սիրելիներ, երբ ուսուցանվում է և, մանավանդ, կիրառվում կյանքի փորձով, այն դադարում է խոսք և դաստիարակություն լինելուց, այլ կյանք, ապրում և կենսավորված ուժականություն է դառնում: Այս առումով անգնահատելի է Քրիստոնեական դաստիարակության և բարոգչության կենտրոնի գործունեության արդյունքը հանդիսացող ժրջան մշակների առաքյալությունը՝ սկսած դեռևս 1991 թվականից, Վազգեն Առաջին Երջանկահիշատակ Կաթողիկոսից: Այնուհետև նոր թափ և լայնափարած գործունեությամբ կենսաուժ ստացած Լուսահոգի Գարեգին Առաջին Հայրապետի գահակալության շրջանին և այսօր Նորին Սրբություն Գարեգին Երկրորդ Ամենայն Հայոց Վեհափառի գահակալության օրերում, երբ մեր Եկեղեցու կրոնադաստիարակչական առաքելությունը և բարոյական ու հոգևոր արժեքները մյուսն դալողական կրթական շրջանակ, վերջապես զգացին, որ միասնաբար՝ Եկեղեցի և պետություն համագործակցությամբ, ժողովուրդին է շահելու:

Այսօր բոլորիս համար առիթ է մեծ ուժով վերանորոգվելու և վերահիմաստավորված կենդանանալու: Երկնքի Արքայության առաքելականը հրավերը, սիրելիներ, այսօր էլ հնչում է մեր ականջներում և կանչում մեղքերի թողության առաքելական գործունեությամբ Սուրբ Հոգու բնակարան լինելու, երբեք ու երբեք ջթուլանալու և չքվարանալու: Այս հրավերն Աստուծո՛ւ հարության և Երկնքի Արքայության, այսօր առավել հավաքելի և հույսի առաքինությամբ միահյուսվում է սիրո անկեղծության հետ և մեր հոգիներում սրբագործող ուժ դառնում:

Այսօր, սիրելիներ, այս 1700-ամյա հնաբույր սրբացած պատերին եկել ենք յուրաքանչյուրս մեր համբույրը փալու, ուր դարեր առաջ աստվածային շնորհառար փառքի օրհնաբեր շողը ծագեց և մինչև այսօր միաձնա՛ջ Լույսի օրհնաբաշխ փայլն է ճառագում ամեն մեկիս հոգիներում, և այս Տաճարի օծման հոբելյանն ենք փոխում ընթացիկ ամբողջ փարում հայրապետահաստատ փնփնությանը: Եվ այսօր կարծես մի փայլ վերստին երևում է լույսի անսպառ այս Տաճարից, քանզի, ինչպես Աբրահամ Աստրապարեցի վարդապետն է ասում՝ «Յազգէն հայոց ոչ ոք կարէ զԱստուած ունել յերկինս, եթէ զՍուրբ Էջմիածինն ոչ ունիցի մայր հաւապոյ ի յերկրի»:

Թող Ամենագոր Աստված Սուրբ առաքյալների բարեխոսությամբ այս քրիստոսաշեն Սրբություն Սրբոցը հաստատ, անասան և ամուր պահի իր Հայրապետական Աթոռով, իր Գահակալով, հոգևորականաց համայն դատով, առաքելական ոգով և ամբողջ ժողովրդով:

Թող Աստուծո՛ւ շնորհքը, խաղաղությունը, սերը և բարեխոսությունը համորեն առաքելոց, մանավանդ սուրբ առաքյալներ Թադեոսի և Բարդուղիմեոսի և ուժը սրբագործող երկնաբարձ Սրբո՛ւ Էջմիածնի եղիցին ընդ մեզ, ընդ ամենեսյանս. ամեն: